

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1216 København K

Dato: 26. marts 2010
Kontor: Civil- og Politiafdel-
lingen
Sagsnr.: 2010-151-0368
Dok.: JEE42946

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 300 (Alm. del), som Folke-
tingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 3. marts 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 300 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Vil ministeren venligst oplyse – eventuelt via supplerende svar fra andre ministerier – om muslimske pigers/kvindes mulighed for at få hjælp til at undgå æresrelaterede pres eller i værste fald æresrelaterede forbrydelser fra familien/omgangskredsen, herunder hvilke muligheder den enkelte har for at begynde en ny og beskyttet tilværelse, og mener ministeren, at der er behov for nye tiltag på området?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og fra Socialministeriet.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har oplyst følgende:

”Integrationsministeriet har iværksat en lang række initiativer, der skal hjælpe unge kvinder og mænd, der er udsat for æresrelaterede konflikter, ligesom der er iværksat en lang række forebyggende initiativer. Initiativerne henvender sig til de unge, til forældrene og til fagfolk og det frontpersonale, der har den daglige kontakt med de unge.

For at sikre rådgivning og støtte til de unge er der etableret en rådgivningstelefon til unge. Rådgivningstelefonen drives af LOKK (Landsorganisation af Kvindekrisecentre), og de unge kan også henvende sig personligt hos LOKK. I 2009 blev Ungerådgivningen udvidet med en brevkasse/chatroom. Det er netop besluttet at udvide denne indsats, således at LOKK's kontor i København udvides med et kontor i Vejle, hvor de unge har mulighed for at møde personligt op. Desuden udvides med en døgnåben hotline, hvor de unge kan ringe døgnet rundt. Endvidere vil der fremover være tilbud om psykologhjælp til de unge samt mulighed for at følge de unge i en længere periode, efter at en akut krise er overstået.

Endvidere tilbydes konfliktmægling til familier, der oplever æresrelaterede konflikter. Konfliktmægling vil ofte ske i samarbejde med politiet og de sociale myndigheder. Konfliktmæglingen tilbydes af LOKK og er netop blevet udvidet med ekstra ressourcer.

I 2009 er der etableret en særlig sms-tjeneste – www.quickescapeservice.dk – der kan guide de unge videre til relevante støttemuligheder mv.

Den målrettede rådgivning suppleres af en række tiltag, som skal nå bredere ud. Det drejer sig især om dialoginitiativer mv. i forhold til elever på grundskoler, ungdomsuddannelser mv.

Et helt nyt initiativ er et rollemodelkorps vedrørende æresrelaterede konflikter, bestående af unge mænd med etnisk minoritetsbaggrund. Korpsset skal rejse rundt i landet på skoler, i ungdomsklubber, foreninger mv. og fortælle andre unge om deres erfaringer og gå i dialog med de unge om æresbegreber, tvangsægteskaber, kønsligestilling mv. De første rollemodeller forventes at være klar til at rykke ud til maj 2010.

Et andet nyt initiativ, der er på vej, er en kampagne om æresrelaterede konflikter, kønsligestilling, individets rettigheder, menneskerettigheder, demokratisk dialog mv.

I nogle tilfælde er der behov for, at de unge kan få hjælp og støtte et sikkert sted. De unge kan være i så konfliktfyldte situationer, at de er truede og derfor i en periode må opholde sig under særligt sikre forhold. Der er på den baggrund etableret et særligt bosted for kvinder mellem 18-30 år, der flygter fra æresrelaterede konflikter. Bostedet tilbyder en meget høj grad af sikkerhed og arbejder bl.a. på at få kvinderne tilbage til et almindeligt liv med uddannelse, arbejde osv.

Der er endvidere ved at blive etableret et særligt bosted for unge par mellem 18-30 år, der er i risiko for æresrelaterede konflikter, herunder tvangsægteskab. Tilbuddet åbner den 1. maj 2010.

Integrationsministeriet vurderer løbende og i samarbejde med andre relevante myndigheder, frivillige organisationer og eksperter eventuelle behov for nye tiltag på området.”

Socialministeriet har oplyst følgende:

”Landets kvindekrisecentre kan tilbyde midlertidigt døgnophold til kvinder og børn, der har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Der kan tilbydes et sikret ophold, således at kvinden og eventuelle børn bliver beskyttet mod uønsket kontakt fra familie, venner og lign. Under opholdet på et kvindekrisecenter kan der endvidere ydes støtte og omsorg samt rådgivning. Kvinden kan selv rette henvendelse til kvindekrisecentret om optagelse. Optagelsen kan dog også ske efter henvisning fra offentlige myndigheder. Det er lederen af kvindekrisecentret, der træffer afgørelse om optagelse. Er det af pladshensyn ikke muligt at optage kvinden, skal lederen bistå kvinden med at få plads på et andet krisecenter. Kvinden kan være anonym ved henvendelsen og under opholdet.

Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor kvindekrisecentret er beliggende, skal tilbyde alle kvinder med børn, der har ophold på et kvindekrisecenter, en familierådgiver. Rådgiveren skal hjælpe kvinden og børnene med at blive etableret i egen bolig, få styr på økonomi, evt. job, skole, daginstitution, sundhedsvæsen m.v. Rådgivningen kan iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra kvindekrisecentret påbegyndes, og skal vare, indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig. Rådgivningen vil typisk vare i et halvt år, men kan om nødvendigt forlænges til et år.”

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at bekæmpelse af æresrelaterede forbrydelser er et højt prioriteret fokusområde for politiet. Den politimæssige indsats er forankret i Rigspolitiets strategi for indsatsen over for æresrelaterede forbrydelser fra 2007. Strategien fastlægger en overordnet ramme for den samlede politimæssige håndtering af denne kriminalitetsform såvel lokalt i politikredsene som centralt i Rigspoliet. Strategien indgår i de enkelt politikredsens lokale handleplan på området.

Det fremgår bl.a. af strategien, at politiet bør yde en præventiv indsats, herunder ved at formidle kontakt mellem truede personer og de relevante myndigheder og organisationer, for derved at sikre, at den pågældende får den nødvendige hjælp og støtte.

Som led i beskyttelsen af personer, der er ofre eller er i risiko for at blive ofre for æresrelaterede kriminalitet, kan politiet endvidere iværksætte sådanne foranstaltninger, som efter politiets skøn anses for nødvendige eller hensigtsmæssige. Disse kan efter omstændighederne bestå i, at politiet – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og Politiets Efterretningstjeneste – iværksætter beskyttelsesforanstaltninger i form af f.eks. patruljering og bevogtning.

I helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger som kan iværksættes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan Politiets Efterretningstjeneste iværksætte beskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram. Programmet har i sin nuværende form eksisteret siden 2001.

I de mest alvorlige tilfælde kan der foretages et fuldstændigt identitetsskifte med nyt navn og adresse mv., og den pågældende kan eventuelt også hjælpes til et nyt liv i et andet land.

For at et identitetsskifte skal kunne gennemføres, skal den pågældende medvirke til processen og overholde en række konkret fastsatte betingelser. Den pågældende skal således være indstillet på bl.a. at afbryde kon-

takten til familie, venner og øvrige omgangskreds, ligesom det er nødvendigt at opgive arbejde eller uddannelse. Vidnebeskyttelsesprogrammet kan ikke gennemføres, hvis den pågældende ikke fuldt ud er parat til at overholde disse betingelser.

Politiets Efterretningstjeneste har oplyst, at tjenesten har en række erfaringer med gennemførelse af vidnebeskyttelsesforanstaltninger, herunder identitetsskifte, i forbindelse med æresrelateret kriminalitet. Som beskrevet har det dog store menneskelige omkostninger for den pågældende at skifte identitet som led i et vidnebeskyttelsesprogram, og navnlig kan det være vanskeligt for unge mennesker at overskue konsekvenserne af en beslutning om et identitetsskifte. På den baggrund bør et identitetsskifte også forbeholdes de mest alvorlige sager, hvor mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.